

til domstolenes uafhængighed at sikre domstolsadministrationen en udstrakt grad af selvstændighed. I overensstemmelse hermed er det i § 3 angivet, at bestyrelsen er Domstolsstyrelsens øverste ledelse, som har det overordnede ansvar for Domstolsstyrelsens virksomhed. Justitsministeren har ikke nogen instruktionsbeføjelse over for Domstolsstyrelsen, og justitsministeren er ikke rekursmyndighed for de afgørelser, Domstolsstyrelsen træffer. Dette er udtrykkeligt angivet i *stk. 2*.

Der er således ikke noget over-/underordningsforhold mellem justitsministeren og Domstolsstyrelsen, ligesom justitsministeren ikke skal føre løbende tilsyn med Domstolsstyrelsens virksomhed.

Justitsministeren kan til enhver tid kræve at få oplysninger fra bestyrelsen om forhold vedrørende Domstolsstyrelsens virksomhed. Sådanne oplysninger kan f.eks. være relevante ved ministerens overvejelser om et lovinitiativ, eller hvis der i Folketinget er rejst spørgsmål om forhold, der relaterer sig til domstolsadministrationen.

Justitsministeren vil også kunne pålægge Domstolsstyrelsen at afgive udtalelse, hvilket eksempelvis kan være relevant, hvis rigsrevisor i medfør af rigsrevisorlovens § 16, *stk. 2*, har anmodet ministeren om en udtalelse i forbindelse med rigsrevisors stillingtagen til en konkret revisionssag vedrørende Domstolsstyrelsen, eller hvis ministeren efter rigsrevisorlovens § 18, *stk. 2*, skal afgive redegørelse til statsrevisorerne om de foranstaltninger og overvejelser, som en beretning fra rigsrevisor har givet anledning til. Der henvises herom også til de almindelige bemærkninger pkt. 10.1.

Justitsministeren vil endvidere over for bestyrelsen kunne komme med en tilkendegivelse for eksempel om, at bestyrelsen efter ministerens opfattelse bør tage initiativ til at få nedbragt sagsbehandlingstiden ved retterne eller nogen af disse. Som følge af, at ministeren ikke har instruktionsbeføjelser over for bestyrelsen, vil bestyrelsen ikke være forpligtet til at imødekomme en sådan tilkendegivelse. Det må imidlertid antages, at bestyrelsen vil arbejde for en løsning på det problem, som tilkendegivelsen angår. Finder ministeren, at den af bestyrelsen valgte løsning på problemet er utilstrækkelig, vil ministeren efter omstændighederne kunne iværksætte et lovgivningsinitiativ.

Muligheden for at afkræve bestyrelsen oplysninger eller at komme med tilkendegivelser over for bestyrelsen kan også være af betydning, hvis ministeren bliver gjort bekendt med, at man fra bestyrelsens side har truffet eller er i færd med at træffe beslutninger, der strider mod de regler, som gælder for Domstolsstyrelsen.

Ministeren kan således ikke diktere bestyrelsen, hvorledes den skal handle, men som det fremgår af § 6, *stk. 3*, foreslås det, at ministeren i visse situationer skal kunne indbringe sag om afsættelse af enkelte medlemmer af bestyrelsen for Den Særlige Klage-ret. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 7.3 og til bemærkningerne til § 6.

Til § 3

Bestemmelsen fastlægger bestyrelsens ansvar og kompetence.

Bestyrelsen har i henhold til *stk. 1* det overordnede ansvar for Domstolsstyrelsens virksomhed. Dette indebærer, at bestyrelsen har ansvaret for overholdelsen af de regler, der gælder for Domstolsstyrelsen, herunder overholdelsen af de generelle bevillingsmæssige regler, der gælder for statslig virksomhed. Det vil således være bestyrelsens ansvar, at de tildelte bevillinger til domstolene og til Domstolsstyrelsen ikke overskrides eller anvendes i strid med de forudsætninger, hvorunder de er givet.

Hidtil har det været justitsministeren som den ansvarlige for domstolsområdet, der har haft til opgave i samarbejde med domstolene at sørge for en tidssvarende og hensigtsmæssig drift af domstolene. Denne opgave vil efter den foreslåede ordning først og fremmest påhvile bestyrelsen. I *stk. 2* er det udtrykkeligt angivet, at bestyrelsen har initiativforpligtelse i relation til at sikre en forsvarlig og hensigtsmæssig drift af domstolene. Det er således bestyrelsens opgave at komme med nye initiativer, der kan opfylde kravene til en moderne og tidssvarende domstolsadministration. Rammerne herfor vil være de på finansloven givne bevillinger.

Lovgivningsspørgsmål på domstolsområdet vil ikke henhøre under Domstolsstyrelsen. Det indebærer imidlertid ikke, at bestyrelsen vil være afskåret fra at kunne komme med forslag og anbefalinger til eventuelle lovændringer.

Hvis bestyrelsen finder, at der ud fra hensynet til at sikre en forsvarlig og hensigtsmæssig drift af domstolene bør gennemføres ændringer af lovgivningen, bør bestyrelsen gøre justitsministeren – eller en anden minister, der er ansvarlig for det pågældende lovgivningsområde – opmærksom herpå.

I *stk. 3* er bestyrelsens beslutningskompetence beskrevet. Det er angivet, at bestyrelsen træffer beslutning i alle sager af væsentlig betydning. Samtidig er to centrale områder særskilt nævnt. Det ene vedrører Domstolsstyrelsens budgetforslag for kommende finansår (*nr. 1*). Det andet angår den overordnede fordeling af bevillingerne, der skal foretages på grund-